

Ar privalau būti *tobulas?*

Ešlė Stark
(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko Aruboje.

Henris lėtai įžengė į Pradinukų organizacijos klasę. Atsisėdęs į savo vietą, jautė, kokios sunkios jo kojos.

Jo mokytojas, brolis Rasas, jam nusišypsojo. „Ar esi pasiruošęs kalbėti apie šventyklą?“ – paklausė jis.

„Taip“, – atsakė Henris.

Kodėl taip pasakiau? Kai atsisėdo, pagalvojo Henris. Jis nesijautė pasiruošęs. Visiškai.

Henris su klasės draugais mokėsi giesmės „Norėčiau į šventyklą“.* Mokinių buvo paprašyta pakalbėti apie vykimą į šventyklą.

Tačiau Henris liūdėjo. Jis nori vykti į šventyklą, kai jau bus

pakankamai suaugęs, bet jautė, kad pridarė per daug klaidų.

Vienas po kito atsistojo Henrio draugai. Jie buvo laimingi ir džiaugėsi kalbėdami apie būsimą apsilankymą šventykloje. Henris jautėsi vis blogiau ir blogiau.

Henris norėjo vykti į šventyklą, bet jautėsi padaręs per daug klaidų.

Tada atėjo metas giedoti. Henris giedojo kartu su kitais pradinukais: „Tam ruošiuos dabar labai rimtai – šventa tai galimybė.“

Kaip galiu pasiruošti vykti į šventyklą, kai darau tiek daug klaidų? Henris mąstė. Jis susigūžė savo kėdėje.

Giesmei pasibaigus, brolis Rasas pasilenkė. „Ar tau viskas gerai?“ – paklausė jis Henrio.

Henris spoksojo į savo rankas. Tada jis švelniai tarė: „Noriu vykti į šventyklą, bet bijau, kad nesu vertas.“ Jis giliai įkvėpė. „Ne visada sutariu su šeima. Pamiirštu atlikti savo namų ruošos darbus. Darau per daug klaidų. Ar tikrai privalau būti tobulas?“

Brolis Rasas švelniai nusišypsojo. „Būti vertam eiti į šventyklą nereiškia, kad turi būti tobulas. Galime būti verti pasitikėdami Jėzumi Kristumi ir nuoširdžiai stengdamiesi laikytis įsakymų. Visi darome klaidų, bet galime atgailauti ir vėl būti tyri.“

Henris sukluso.

„Esu tikras, kad Dangišskasis Tėvas didžiuojasi tavimi dėl to, jog stengiesi būti geras“, – pasakė brolis Rasas.

Henris pagalvojo apie keletą gerų dalykų, kuriuos padarė tą savaitę. Jis kartu su mama ruošė pietus, padėjo seseriai paruošti jos namų darbus ir mokykloje pasisveikino su nauju berniuku.

Henrio nerimas pamažu pradėjo nykti. Jis žinojo, kad Šventoji Dvasia padeda jam jausti ramybę.

Kai atėjo Henrio eilė kalbėti, jis nusišypsojo ir atsistojo. „Noriu toliau atgailauti ir tapti panašesnis į Jėzų Kristų, kad vieną dieną galėčiau įžengti į šventyklą“, – sakė jis.

Atsisėdęs Henris jautėsi laimingas. Vieną dieną šventykloje jis galės sudaryti šventas sandoras su Dievu. Jis norėjo kaip įmanoma geriau pasiruošti! ●

KAIP GAUTI ŠVENTYKLOS REKOMENDACIJĄ

Tais metais, kai jums sukaks 12 metų, susitiksime su savo vyskupu arba skyriaus prezidentu, kad gautumėte šventyklos rekomendaciją krikštytis šventykloje. Jis paklaus jūsų, ar tikite Dangiškajį Tėvą ir Jėzų Kristų. Jis taip pat paklaus, ar iš visų jėgų stengiatės laikytis įsakymų. Vienas klausimas, kurio *neišgirsite*, yra toks: „Ar esi tobulas(-a)?“ Dangišskasis Tėvas žino, kad klysimė. Tačiau Jis nori, kad labai stengtumės laikytis įsakymų ir rinktis teisingai. O dėl Jėzaus Kristaus ir Jo Apmokėjimo galime atgailauti, kai nusidedame, ir vėl tapti tyri.

